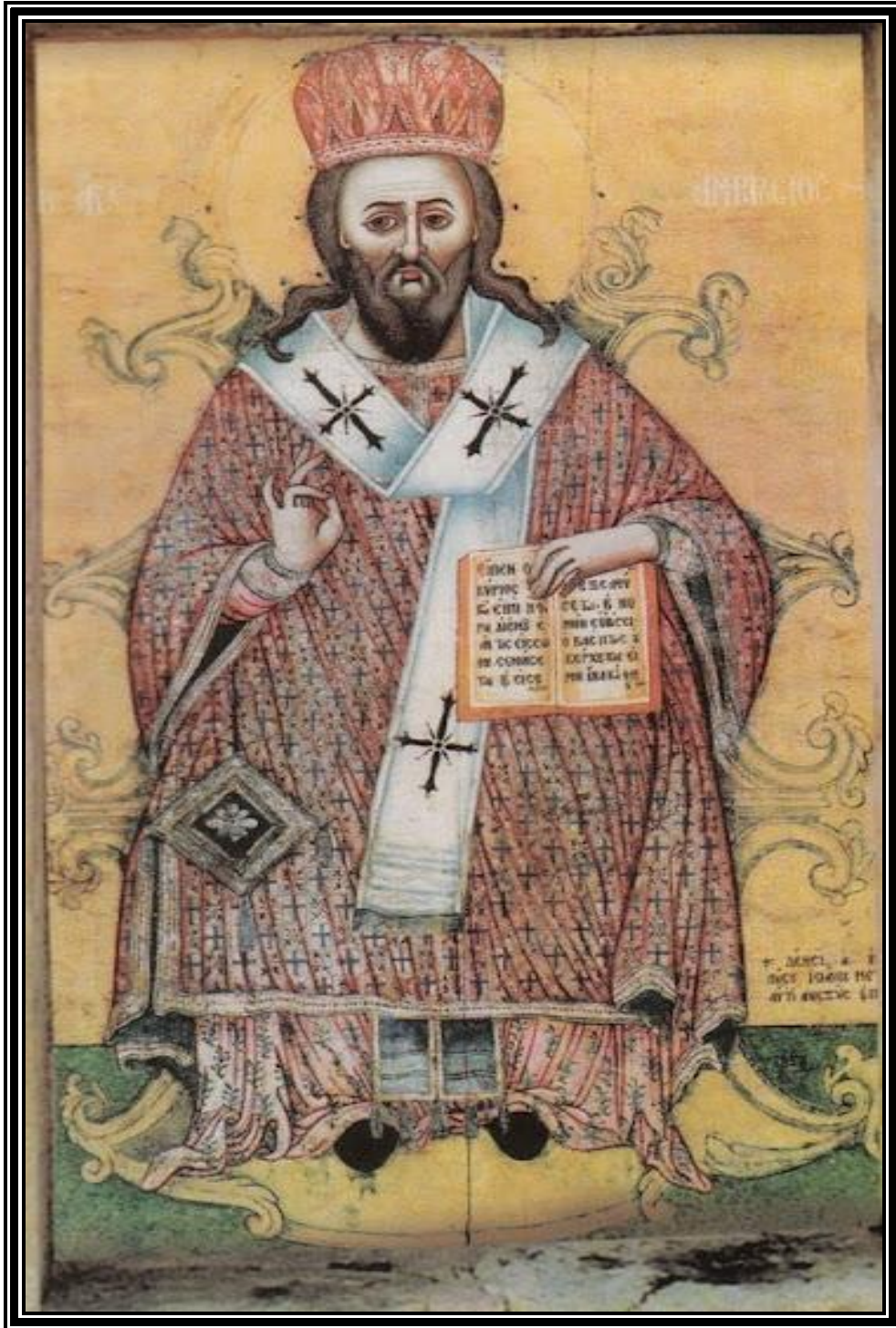

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ
ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ ΑΜΒΡΟΣΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟ
ΜΕΔΙΟΛΑΝΩΝ ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν, και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Ψαλμός 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. <ἰπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον. <ίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός Σοῦ εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν.

Ἦχος δ’.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α’. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β’. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως διδάσκαλος κλεινὸς καὶ σοφὸς ιεράρχης, μεγίστην ἔχεις πρὸς Χριστὸν παρρησίαν, ιεράρχα Ἀμβρόσιε· ὅθεν καθικέτευε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ οργῆς καὶ θλίψεως, καὶ ἐχθροῦ ἐπηρείας, καὶ πειρασμῶν ἀπαλλαγῆς, αἰεὶ προστρέχων τοὺς σε μακαρίζοντας.

Απολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τον τῆς Ἀμβροσίας ἐπώνυμον καὶ τῆς Ἰταλίας διδάσκαλον, τον προστάτην τῆς Χριστοῦ Εκκλησίας καὶ Μεδιολάνων τον Πρόεδρον, τον του Επάρχου υἱὸν καὶ των πτωχῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, Ἀμβρόσιον τον ἐνδοξον Ιεράρχην πάντες τιμήσωμεν. Πρεσβεύει γὰρ Κύριω, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐταῖρον Ἀπολυτίκιον Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως θεῖος διδάσκαλος καὶ ιεράρχης σοφός, δογμάτων ἀκρίβειαν μυσταγωγεῖς τοὺς πιστοὺς, Ἀμβρόσιε ὅσιε· λύεις αἵρετιζόντων τὴν ἀγλὺν τοῖς σοῖς λόγοις· φαίνεις τῆς εὐσεβείας τὴν θεόσδοτον χάριν· ἐν ἧ τούς σε γεραίροντας συντήρει ἀπήμονας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος Δ΄ Ταχὺ Προκατάλαβε.

Προστάτης θερμότατος, τῆς Εκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Ἀμβρόσιε, τὰ των αἰρέσεων, διδάγματα ἄθεα· λύων συν παρρησία, καὶ Κανόνων ἀνεδείχθεις, πάσιν ὀρθοδοξίαν, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, των ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Καὶ νῦν καὶ αἰ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ὑμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ν΄ ψαλμόν.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πᾶσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειπον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. <ιδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ο Κανὼν

Ωδὴ Α΄ Ἦχος πλ.δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπερ ἡμῶν.

Στενούμενοι πάθεσι χαλαιοῖς, τὴν σὴν ἐξαιτούμεν, Ἀμβρόσιε ἀρρωγὴν· λύτρωσε οὖν Πάτερ τοὺς σους δούλους, ἐκ τῆς ευρούσης ἡμᾶς δεινῆς θλίψεως.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως ἀγρυπνος φύλαξ τῶν εὐσεβῶν, ἀπήμονα τήρει, ἐξ ἐχθίστων ἐπιβουλῶν, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ προσιόντας, ιεράρχα τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Δόξα Πατρί

Ζωήν ειρηναίαν και ευσταθή, και άλυπον βίον και ομόνοιαν αλήθή, παράσχου τους σε υμνολογούντας, ιεράρχα θεσπέσιε.

Και νύν

Εκ σου ο των όλων Δημιουργός, ημίν ωμοιώθη, και κόσμω ώφθης διπλούς. Αυτόν εκδυσώπη Θεοτόκε, εκ των παθών των διπλών ημάς ρύσασθαι.

Ωδή Γ'. Ουρανίας ασίδος.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.

Διαπτάς ουρανόθεν, κύκλω ημών πέτασον, της σης αρραγούς προστασίας, ισχύν την άμαχον, και περισκέπασον, εκ των βελών του βελίαρ, τους θερμώς φωνούντας σε, ω Αμβρόσιε.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.

Ιαμάτων ποικίλων, τα διαυγή νάματα, οία περ κρουνός συμπαθείας, πορρέων άपाσι, σβεννύεις άνθρακας, των φλογερών νοσημάτων, και υγείαν κρείττονα, δίδως τοις κάμνουσιν.

Δόξα Πατρί

Οικτιρμών ουρανίων, θεαρχικής χάριτος, ύδωρ το γλυκύ θεηγόρε, και ζωοδώρητον επόμβρησον, τοις εν αυχμώ της κακίας, ελκομένοις πάντοτε, και αναστένουσι.

Και νυν

Νομοθέτην τεκούσα, τον αληθή Πάναγνε, άνευθεν νομίμων Παρθένε, σαρκός και αίματος, τον νόμον σύντριψον, της εν εμοί αμαρτίας, και τον νούν μου λάμπρυνον, νόμω του Πνεύματος.

Διάσωσον, ω ιεράρχα Αμβρόσιε, εξ επωδύνων ασθενειών και κακώσεων, τους αδιστάκτω καρδιά σοι προσιόντας

Επίβλεψον έν εϋμενεία Πανύμνητε Θεοτόκε επί την έμήν χαλεπήν τοϋ σώματος κάκωσιν καί ι̑σαι τ̑ς ψυχ̑ς μου τό ἄλγος.

Εἴτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς διὰ οὗς ἡ παράκλησις γίνεται.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεος Σου, δεόμεθα Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (3)

Ἐτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός καὶ Αρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (3)

Ἐτι δεόμεθα υπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, *[ονόματα]* καὶ πάντων τῶν παρακολουθούντων τὴν ἁγίαν παράκλησιν ταύτην καὶ υπέρ του συγχωρηθῆναι αὐτῶν παν πλημμέλημα ἐκούσιον τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε ἐλέησον (3)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κάθισμα

Ἦχος Β΄. Πρεσβεία θερμή

Πρεσβεύειν αἰεὶ, μὴ παύσῃ Ἀμβρόσιε, Χριστῷ τῷ Θεῷ, υπέρ τῶν λυπαρούντων σε, ὅπως ρυσθῶμεν Ὅσιε, χαλεπῶν καὶ δεινῶν περιστάσεων καὶ εἰρηναίαν σχῶμεν τὴν ζωὴν, οἱ πόθῳ προστρέχοντες τὴ σκέπη σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ νῦν

Πρεσβεία θερμή καὶ τείχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμεν Σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσε ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδὴ Δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ἡμῶν.

Ιεράρχα θεόληπτε, τῆς θεϊκῆς σαφῶς ἀγαθότητος, τὰ ψυχὰς ἡμῶν ἀγάθυνων, τὰς κεκακωμένας παραβάσεσι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ἡμῶν.

Σωτηρίας τὴν εἰσοδὸν, τοῖς ἐν συνοδείᾳ παθῶν, προσκόπτουσι, Ἀμβρόσιε οὐράλῃσον, εὐπαρρησιαστοῖς ἱκεσίαις σου.

Δόξα Πατρί

Ιλασμόν τοις προσπαίουσιν, και τις ασθενέσι ταχείαν ίασιν, και τοις πάσχουσιν ανάψυξιν, αίτει ιεράρχα προς Κύριον.

Και νυν

Εκ λαγόνων σου Ήλιος, της δικαιοσύνης κόσμω ανέτειλεν, ου τη αίγλη με καταύγασον, τον εσκοτισμένον Μητροπάρθενε.

Ωδή Ε΄. Φώτισον ημάς.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.

Ηδη προς ημάς, αοράτως επιφοίτησον, και ενώτησαι ημών τον στεναγμόν, Αμβρόσιε παρέχων τα σωτήρια.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.

Μάστιξι δειναίς εταζομένοι οι τάλανες, και του ζην εξαπορούμεθα οικτρώς, αλλ΄ αυτός επιφανείς ημάς διάσωσον.

Δόξα Πατρί

Αγρυπνος φρουρός, δια βίου Αμβρόσιε, και μεσίτης προς Θεόν και πρεσβευτής, ημίν έσο τοις θερμώς παρακαλούσι σε.

Και νυν

Σκέπασον ημάς, εν τη σκέπη των πτερύγων σου, κοσμοπόθητε Μαρία αγαθή, ως αν ένθεον ζωήν πολιτευσώμεθα.

Ωδή ΣΤ΄. Την δέησιν.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.

Κυκλούμενος, ανηκέστοις πάθεσι, και ατρύτων συμγορών ταις νιφάσι, προς την θερμήν σου προστρέχομεν σκέπην, και εκ βαθέως ψυχής εκβοώμεν σοι· βοήθησον ημίν σοφέ, και τον σάλον των θλίψεων κόπασον.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.

Τλεως σου, και γλυκαίω όμματι, επιστάς εξ ουρανίων αδύτων, βλέψον ημών την ταπείνωσιν Πάτερ, και αυτοχείρως τοις δούλοις σου βράβευσον, και των σωμάτων και ψυχών, ιλαστήρια όντως εγχύματα.

Δόξα Πατρί

Νενέκρωμαι, τοξευθείς τοις βέλεσι, τοις πυρφόροις του δολίου Βελίαρ, αλλά τη ση ζωηφόρω πρεσβεία, του ψυχικού με θανάτου ανάστησον, και προς ζωήν την αληθή, απλανώς με κυβέρνησον ένδοξε.

Και νυν

Διάρασα ως νεφέλη πάμφωτος, τα πτυχάς τας εκλάμπουσας αύλως, της πρός ημάς σου προνοίας Παρθένε, περιλαβού μητρικώς και περίφραξον εκ των βελών του δυσμενούς, τους υμνούντας τον άχραντον τόκον σου.

Διάσωσον, από κινδύνων τους σούς ικέτας, Αμβρόσιε Ιεράρχα, ότι πάντες τη ση πρεσβεία προστρέχομεν, και ρύσαι παντοίων ημάς θλίψεων.

Ήαχραντε, η διά λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως επ' εσχάτων, των ημερών τεκούσα δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα έλεος Σου, δεόμεθα Σου, επάκουσον και ελέησον.

Κύριε ελέησον (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημών (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

Κύριε ελέησον (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, *[ονόματα]* και πάντων των παρακολουθούντων την αγίαν παράκλησην ταύτην και υπέρ του συγχωρηθήναι αυτών παν πλημμέλημα εκούσιον τε και ακούσιον.

Κύριε ελέησον (3)

Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Ήχος Β. Προστασία των Χριστιανών.

Προστασία των σων ιερών παρακλήσεων, την μανίαν του δολίου πολεμήτορος, διασκέδασον αφ' ημών, ως αράχνειον ιστόν, και εν ειρήνη διηνεκεί διατήρει την ζωήν, των πιστώ εκβοώντων σοι· λύτρωσαι πάσης βλάβης, και πάσης κακοτροποίας, Αμβρόσιε σοφέ, τους εν πίστει τιμώντας σε.

Προκείμενον.

Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν και η μελέτη της καρδιάς μου σύνεσιν.

Στίχος. Εις πάσαν την γήν εξήλθεν ο φθόγγος αυτού, και εις τα πέρατα της οικουμένης τα ρήματα αυτού.

Ευαγγέλιον

Και υπέρ του καταξιωθήναι ημάς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν ημών ικετεύσωμεν.

Κύριε, ελέησον (γ').

Σοφία. Ορθοί. Ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου. **Ειρήνη** πάσι.

Και τω Πνεύματί σου.

Εκ τού κατά Ιωάννην αγίου Ευαγγελίου το ανάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Είπεν ο Κύριος· Εγώ ειμί η θύρα' δι εμού εάν τις εισέλθη, σωθήσεται, και εισελεύσεται, και εξελεύσεται, και νομήν ευρήσει. Ο κλέπτης ουκ έρχεται ειμή ίνα κλέψη, και θύση, και απολέση. εγώ ήλθον ίνα ζωήν έχωσι και περισσόν έχωσι. Εγώ είμι ο Ποιμήν ο καλός, ο Ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού τίθησιν υπέρ των προβάτων. Ο μισθωτός δε και ουκ ών ποιμήν ού ούκ εισί τα πρόβατα ίδια, θεωρεί τον λύκον ερχόμενον, και αφήσει τα πρόβατα, και φεύγει, ότι μισθωτός έστι, και ού μέλει αυτώ περί των προβάτων. Εγώ ειμί ο Ποιμήν ο καλός, και γινώσκω τα εμά, και γινώσκομαι υπό των εμών. Καθώς γινώσκει με ο Πατήρ καγώ γινώσκω τον Πατέρα, και την ψυχήν μου τίθημι, υπέρ των προβάτων. Και άλλα πρόβατα έχω, ά ούκ έστιν εκ της αυλής ταύτης, κακείνα με δεί αγαγείν, και της φωνής μου, ακούσουσι. και γενήσεται μια ποίμην, είς ποιμήν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ταις του Ιεράρχου πρεσβείες Ελεήμον, εξάλειπον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ταις της Θεοτόκου πρεσβείες Ελεήμον, εξάλειπον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων

Προσόμοιον. Ήχος πλ.Β΄. Όλη αποθέμενοι.

Στίχος. Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα Έλεός Σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών Σου, εξάλειπον το ανόμημά μου.

Όλος ιερώτατος και φωτοφόρος εδείχθης· χρίσμα θείον άγιον, εν αγίω πνεύματι περικείμενος· και φαιδρώς πάντοτε, προχωρών Όσιε, των αγίων εις τα άγια, και ταις λαμπρότησι ταις θεαρχικαίς αστραπτόμενος· και χάριτι μούμενος, τα σωτηριώδη μυστήρια· ως ιερομύστης, ως όντως ιεράρχης ευκλεής, και παρρησία δεόμενος, υπέρ των ψυχών ημών.

Ο Ιερεύς

Σῶσον ό Θεός τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου, ἐπίσκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν Ὁρθοδόξων καί κατάπεμψον ἡμῖν πλούσια τά ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν Τιμίων ἐπουρανίων θείων νοερῶν Δυνάμεων Ἀσωμάτων, Ἰκεσίαις τοῦ Τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων, των Ἀγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, Ανδρέου του Πρωτοκλήτου και Βαρνάβα ιδρυτού και προστάτου της αγιωτάτης ημών Εκκλησίας της Κύπρου, τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καί Οἰκομενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος πατριαρχῶν Αλεξανδρείας Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, Νεκταρίου Πενταπόλεως, Νήφωνος Κωνσταντιανῆς, Επιφανίου Σαλαμίνας, Δημητριανού Κυθηρίας, Φίλωνος, Θερίσσου και Συνεσίου Καρπασίας, Θεοδότου Κυρηνειας, Παναρέτου και Μακαρίου Πάφου των Θαυματουργῶν, τῶν αγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καί Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου,

Ευσταθίου, Μηνά, Μάμαντος, Ιαματικού Παντελεήμονος και Ιωάννου τοῦ Ρώσου τοῦ νέου Ὁμολογητοῦ, των θαυματουργῶν, και των Ιερομαρτύρων Θεράποντος, Χαραλάμπους Ελευθερίου, Μοδέστου, Κυπριανού, και Πολυκάρπου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων γυναικῶν Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· Τῶν Ἀγίων Νεοεθνοιερομαρτύρων Γρηγορίου του πέμπτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Κοσμά του Αιτωλῶ, Φιλουμέμου ηγουμένου του φρέατος του Ιακώβ, Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονισίων και των συν αυτών. Τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν των εν ασκήσι λαμπάντων Ἀντωνίου του μεγαλου, Σάββα του ηγιασμένου, Νεοφύτου του εγκλείστου, Γεωργίου του αλαμάνου, Κενδέα και Κωνσταντίνου του εν Ορμείδια, των Οσίων και Θεοφόρων Πατέρων ημῶν Επικτήτου και Ἀμβροσίου των ασκησάντων εν τῷ ὄρει Πενταδακτύλῳ της Κύπρου, της Οσίας Μητρός ημῶν Ελισάβετ της Μονοχύτωνος και Θαυματουργοῦ, της Οσίας Μητρός ημῶν Κωνσταντίας της Παφίας, και πάντων των οσίων πατέρων και μητέρων ημῶν, τοῦ Ἀγίου Ἐνδόξου Νεοεθνοιερομεγαλομάρτυρος Ἐφραίμ τοῦ Θαυματουργοῦ, τῶν Ἀγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, Του εν Ἀγίοις Πατρός ημῶν Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων του Θαυματουργοῦ ου και την μνήμην επιτελούμε καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων.

Ἰκετεύομεν Σε, μόνη Πολυέλεε Κύριε· ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων Σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε Ελέησον (ιβ' φορές, ἀπὸ τρεῖς εναλλάξ ἕκαστος χορός)

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ωδὴ Ζ'. Οἱ εκ της Ιουδαίας.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Υετὼ ζωηφόρω, της σεπτῆς σου παμμάκαρ επισκόπης ἀληθῶς, κατάσβεςον την φλόγα, δεινῶν τεκταινόμενων, και τους ψάλλοντας δρόσισον· ο των πατέρων ημῶν, Θεός ευλογητός εἶ.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.

Νοσημάτων ποικίλων, μοχθημάτων παντοίων και συντριμμάτων οικτρών, πταισμάτων ψυχοφθόρων, κινδύνων πολυτρόπων, ανωτέρους διάσωζε, τους σε τιμώντας αεί, σοφέ Αμβρόσιε.

Δόξα Πατρί

Ως πίστός οικονόμος, των πλουσίων χαρίτων του Τρισηλίου Φωτός, χρηστότητος πανίδα, σταγόνα συμπαθείας, ιεράρχα πρυτάνευσον τοις λοιμώ νοητώ, δεινώς απορουμένοις.

Και νυν

Νάμα άϋλον θείον, ως πηγή σωτηρίου και ευσπλαχνίας κρουνός, ως νέκταρ αμβροσίας, και μέλι το εκ πέτρας, Θεοτόκε ανάβλυσον, τοις τα σεπτά σου αεί, υμνούσι μεγαλεία.

Ωδή Η΄. Τον Βασιλέα των ουρανών.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.

Γένου Προστάτης, και αντιλήπτωρ και ρύστης, Αμβρόσιε σοφέ Ιεροφάντα, τοις προσδεχομένοις, τας σας διδασκαλίας.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.

Εκ πολυστρόφων, και δυσφορήτων σκανδάλων, διαφύλαττε ημάς απαρατρώτους, τους εξαιτουμένους, την σην επιστασίαν.

Δόξα Πατρί

Ρώσιν παράσχου, και την κατ΄άμφω υγείαν, Αμβρόσιε μυσταγωγέ των θείων, τοις ασπαζομένοις την θείαν σου εικόνα.

Και νυν

Ανανδρε Κόρη, η βρεφοτρόφος Παρθένος, εν αγνότητι και πάση ευσεβεία, διάγειν με τον βίον, ικάνωσον αξίως.

Ωδή Θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.

Σαρκός μου την οδύνην, παύσον θεηγόρε, και της ψυχής μου την θλίψιν μετάλαβε, εις αληθή ευφροσύνη, ιεράρχα Αμβρόσιε.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.

Ισχύν περίζωσον με, κατά του δολίου, του καθ'εκάστην δεινώς εφορμώντος μοι· συ γαρ προστάτης μου μέγας, ω Αμβρόσιε.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.

Μυρίων εγκλημάτων, εισπράττομαι ευθύνας· διο πολλαίς περιπέπτωκα θλιψεσιν, αλλά συ Πάτερ μηδόλως εγκαταλίπης με.

Δόξα Πατρί

Ο νούς των απορρήτων, φωτισμού αύλου, τας διανοίας ημών Πάτερ πλήρωσον, των ακλινώς αφορώντων σοι Αμβρόσιε.

Και νυν

Υψωθεν τω λαώ σου, βλέψον Θεοτόκε, και της φωνής ημών πάντων επάκουσον, και την ειρήνην παράσχου πάσι τοις πέρασι.

Μεγαλυνάρια

Αξιον εστιν ως αληθώς, μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αιμακάριστον και παναμώμητον, και Μητέρα του Θεού ημών.

Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Χαίροις ιερέων ή καλλονή, και τής Έκκλησίας, στύλος όντως ό θεαυγής· χαίροις Όρθοδόξων, δογμάτων μυστολέκτα, Αμβρόσιε τρισμάκαρ, Τριάδος πρόμαχε.

Χαίροις Ἐκκλησίας λαμπρὸς φωστήρ, χαίροις τῆς σοφίας, ἡ κιθάρα ἡ ἔμμελῆς· χαίροις ὑποφῆτα, δογμάτων ὀρθοδόξων, Ἀμβρόσιε παμμάκαρ, Πατέρων καύχημα.

Χαίροις της σοφίας μύστης λαμπρός, και της ευσεβείας, στόμα εύλαλον και σοφόν· χαίροις ορθοδόξων, δογμάτων η κιθάρα, Αμβρόσιε παμμάκαρ, αξιοθαύμαστε.

Χάριν αναβλύζων μελισταγή, παύεις την πικρίαν, της αγνοίας εκ των ψυχών, και προς αναβάσεις, ημάς υπερκοσμίους αεί αναβιβάζεις, σοφοίς σου ρήμασι.

Δέησιν προσάγαγε τω Θεώ, Αμβρόσιε Ιεράρχα, υπέρ των δούλων των σων, Σοφέ, των τυραννουμένων υπό παντοίων νόσων, θλίψεων και κινδύνων, και τούτους λύτρωσαι.

Χαίροις των Μεδιολάνων η καλλονή, και της Εκκλησίας διδάσκαλος ακραιφνής, χαίροις των δογμάτων προστάτης και τηρητής, άγιε ιεράρχα σε μεγαλύνομεν.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις το σωθήναι ημάς.

Τρισάγιον

Αγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Αγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Αγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν. Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματος σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημα σου, ως εν ουρανώ, και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα

οφειλήματα ημών, ως και ημεῖς ἀφίεμεν τοῖς οφειλέταις ημών, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νυν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Απολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τον τῆς Ἀμβροσίας ἐπώνυμον καὶ τῆς Ἰταλίας διδάσκαλον, τὸν προστάτην τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ Μεδιολάνων τὸν Πρόεδρον, τὸν τοῦ Επάρχου υἱὸν καὶ τῶν πτωχῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, Ἀμβρόσιον τὸν ἐνδοξον ἱεράρχην πάντες τιμήσωμεν. Πρεσβεύει γὰρ Κύριω, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ἑταῖρον Ἀπολυτίκιον.
Ταχὺ προκατάλαβε.**

Ὡς θεῖος διδάσκαλος καὶ ἱεράρχης σοφός, δογμάτων ἀκρίβειαν μυσταγωγεῖς τοὺς πιστοὺς, Ἀμβρόσιε ὅσιε· λύεις αἵρετιζόντων τὴν ἀγλὺν τοῖς σοῖς λόγοις· φαίνεις τῆς εὐσεβείας τὴν θεόσδοτον χάριν· ἐν ἧ τούς σέ γεραίροντας συντήρει ἀπήμονας.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεος Σου, δεόμεθα Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (3)

Ἐτι δεόμεθα υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων Χριστιανών.

Κύριε ἐλέησον. (3)

Ἐτι δεόμεθα υπέρ του Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (δαινός) καὶ πάσης τῆς ἐν χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (3)

Ἐτι δεόμεθα υπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, [ονόματα] καὶ πάντων τῶν ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (3)

Ἐτι δεόμεθα υπέρ του διαφυλαχθῆναι την αγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν κώμην ταύτην, τὴν νήσου ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χωρὰν, ἀπὸ οργῆς λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου,

υπέρ του ίλεων, ευμενή και ευδιάλλακτον γενέσθαι τον αγαθόν και φιλάνθρωπον Θεόν ημών, του αποστρέψαι και διασκεδάσαι πάσαν οργήν και νόσον την καθ' ημών κινουμένην, και ρύσασθαι ημάς εκ της επικειμένης δικαίας αυτού απειλής, και ελεήσαι ημάς.

Κύριε, ελέησον. (3)

Έτι δεόμεθα και υπέρ του εισακούσαι Κύριον τον Θεόν ημών φωνής της δεήσεως ημών των αμαρτωλών, και ελεήσαι ημάς.

Κύριε, ελέησον. (3)

Επάκουσον ημών, ο Θεός ο Σωτήρ ημών, η ελπίς πάντων των περάτων της γης και των εν θαλάσση μακράν και ίλεως, ίλεως γενού ημίν Δέσποτα, επί ταίς αμαρτίαις ημών, και ελέησον ημάς.

Ελεήμων γαρ και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Απόλυσης

Δόξα Σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρός, δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιού Σταυροῦ, προστασίαις τῶν Τιμίων ἐπουρανίων θείων νοερῶν Δυνάμεων Ἀσωμάτων, Ἰκεσίαις τοῦ Τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, των αγίων, ἐνδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, Ανδρέου του Πρωτοκλήτου και Βαρνάβα ἰδρυτοῦ και προστάτου της αγιωτάτης ημών Εκκλησίας της Κύπρου του αγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου της Οσίας Μητρός ημών Ελισάβετ της Μονοχύτονος και Θαυματουργου, του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Επικτήτου του ασκήσαντος ἐν ὄρει Πενταδακτύλου της Κύπρου, τοῦ Ἀγίου Ενδόξου Νεοεθνοιερομεγαλομάρτυρος Ἐφραίμ τοῦ Θαυματουργοῦ, τῶν Ἀγίων καί Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, Του ἐν Ἀγίοις Πατρός ημών Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων του Θαυματουργοῦ ου και την μνήμην ἐπιτελούμε καί πάντων σου των Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλάνθρωπος και ελεήμων Θεός.

Ἦχος Β΄. Ὅτε ἐκ του ξύλου σε νεκρόν.

Έχων παρρησίαν προς Χριστόν, ως θεοειδής Ιεράρχης και αθλοφόρος σεπτός, πάντοτε ἰκέτεθε θεομακάριστε, νοσημάτων την ἴασιν, και

επερχομένων, πειρασμών την λύτρωση ημίν δωρίσασθαι, όπως ως θερμόν προμηθέα, και σοφόν ημών ποδηγέτην, σε υμνολογώμεν Αμβρόσιε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθηνι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ημῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον και σῶσον ημάς. Αμήν.

